

[Justitsministeren.]

kørelærere. Men også dette er jo et spørgsmål, som kommer til at henhøre under domstolene, og en ensartet praksis vil kunne skabes.

Det ærede medlem udtalte sig rosende om den sikkerhedsklausul, som nu er indsat i straffelovens § 79, stk. 3. Det er en ros, jeg påskønner meget, idet jeg i udvalget i det andet høje ting måtte kæmpe netop for bevarelse af denne bestemmelse. Jeg tror, at den udformning, bestemmelsen nu har fået, har ramt det rigtige.

Det ærede medlem hr. Elmquist omtalte endvidere særlig spørgsmålet om, hvorvidt straffede personer skulle have adgang til at sidde i bestyrelser. Jeg er ikke helt enig med det ærede medlem i hans betragtninger på dette punkt. For det første mener jeg ikke, at det vil have særlig stor praktisk betydning. For det andet tror jeg, at også her vil domstolene i de grove tilfælde komme til det resultat, at de pågældende ikke bør have adgang til at sidde i bestyrelser for aktieselskaber. For det tredje må vi ikke glemme, at en klar udelukkelse i alle tilfælde af straffede personer fra bestyrelser vil blive omgået ved, at de pågældende blot lader deres hustruer eller andre nære pårørende sidde i bestyrelsen, medens det er dem selv, der virkelig beskæftiger sig med forretningerne. Endelig er der vel også det, at et aktieselskab sjældent vil kunne virke, hvis det ikke har en vis forbindelse med et pengeinstitut, og dette pengeinstitut vil som regel anstille sine undersøgelser og derunder eventuelt lægge vægt på, også hvilke moralske kvalifikationer de pågældende låneansøgere har; og hvis aktieselskabet med de straffede bestyrelsesmedlemmer ikke kan opnå de ønskede lån, er der jo mulighed for, at det rent faktisk tvinges til at ændre bestyrelsens sammensætning.

Det ærede medlem var derefter inde på det interessante spørgsmål om recidivisterne. Jeg tror, at lovforslaget har ramt det rigtige, når det ikke har udskilt recidivister til en særlig behandling. Det er vistnok rent teknisk vanskeligt at skønne, hvornår en recidivist må siges at være faldet tilbage så mange gange, at han af den grund bør være udelukket, naturligvis bortset fra reglen i lovforslagets § 78, stk. 3, der også gælder for recidivister.

Det ærede medlem omtalte sluttelig spørgsmålet om straffeattesterne. Som jeg oplyste i folketinget, er overvejelserne om ændring af de regler, der gælder på dette område, i gang. Det udvalg, som det ærede

medlem omtalte, har allerede afgivet en betænkning, men fortsætter iøvrigt arbejdet.

Det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul fremsatte til slut i sine bemærkninger nogle betragtninger om det arbejde, der udføres under selve strafafsoningen med hensyn til karakterpåvirkning, opdragelse af de personer, der afsoner straf. Det fik mig til at tænke på nogle betragtninger, der er fremsat af amerikaneren Sanford Bates, der i en af sine afhandlinger uddyber spørgsmålet om, hvilket arbejde fængslet for sit vedkommende kan udføre. Han fremhæver her, at fængslet hele tiden må være klar over, at det i sin virksomhed er begrænset til et arbejde indenfor murene. Derfor er det afgørende, at fængslet i sin virksomhed har kontakt med det forsorgsarbejde, der udføres udenfor murene. Disse to arbejder bør gå hånd i hånd, og Sanford Bates udtaler til slut, at den grad, hvori dette samarbejde gennemføres, kan siges at være målestokken for sundheden i enhver fængselsfilosofi.

Jeg forstod af de bemærkninger, der blev fremsat af det ærede medlem hr. Elmquist, at det er tanken, at dette lovforslag skal gennemgå en kort behandling i et udvalg. Jeg er rede til der straks at redegøre for de problemer, som udvalget måtte ønske uddybet.

Elmquist: Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg vil først takke den højtærede justitsminister for den venlige besvarelse af mine spørgsmål og for de bemærkninger, som justitsministeren fremsatte i anledning af forskellige forhold, jeg har fremdraget.

Jeg vil dog gerne have lov at sige, at jeg kan ikke helt anerkende den højtærede ministers bemærkning angående straffede personers ret til at sidde som bestyrelsesmedlemmer i aktieselskaber som noget stærkt argument for, at det er det rigtige, der her er valgt. Når den højtærede justitsminister mener, at man vil have en vis sikkerhed for, at dette ikke sker i for stort omfang, derved, at bankerne, som har med selskaberne at gøre, til en vis grad vil forhindre det, så må jeg sige, at jeg tror ikke, at man kan regne med det i større udstrækning. Jeg tror ikke, at pengeinstitutterne, når der er tale om lån til aktieselskaberne, i så høj grad ser på bestyrelsesmedlemmernes kvalifikationer, som de ser på, hvilken sikkerhed der kan stilles, og hvilken soliditet der er tilstede. Dertil kommer, at der er mange straffede personer, der selv kan skaffe tilstrækkelig kapital til at oprette aktiesel-